

DOM

byrettens dom.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse af landsrettens dom.

Under den straffesag, som erstatningssagen udspringer af, var der bl.a. rejst tiltale mod de erstatningssøgende for:

"1

begge

overfald af særlig farlig, rå og brutal karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, ved den 22. januar 2000 mellem kl. 3 og kl. 3.30 i sommerhuset i forening at have kastet diverse indbogenstande mod FOU 1 og herefter at have tildelt denne adskillige slag, med stole, knytnæveslag og spark, i hovedet og på kroppen, alt med behandlingskrævende skader til følge.

2

begge

overtrædelse af straffelovens § 123 ved den 22. januar 2000 om morgenen i ud for i forening at have truet FOU 2 der i anledning af det i forhold 1 omhandlede overfald havde transporteret FOU 1 til politigården og nu ventede på FOU 1 idet de rettede knive mod FOU 2 der opholdt sig i en personbil af mrk. , ligesom de sparkede mod en siderude i bilen og gjorde fagter mod ham, som viste, at de ville skære halsen over på ham eller andre."

I Retten i Odenses dom af 22. marts 2000 udtales om denne del af tiltalen:

"Vedrørende forhold 1:

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at de tiltalte sammen med nogle andre indfandt sig ved sommerhuset i for at hente datter. Der er ikke fornødne holdepunkter for, at de havde aftalt at begå vold. Efter de stærkt divergerende forklaringer, der er afgivet om det herefter følgende begivenhedsforløb, kan det lægges til grund, at der blev øvet vold mod FOU 1 men det findes ikke muligt at fastslå, om de tiltalte eller FOU 1 indledte voldsudøvelsen, herunder om de tre personer var mere eller mindre indforståede med at deltage i slags-

mål. Under de anførte omstændigheder finder retten det ikke bevist, at de tiltalte er skyldige i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, hvorfor de frifindes.

Vedrørende forhold 2:

I lyset af bevisførelsen vedrørende forhold 1 finder retten det overvejende betænkeligt, alene på grundlag af den af FOU 2 afgivne vidneforklaring, at anse de tiltalte skyldige, hvorfor de frifindes."

Det fremgår i øvrigt af sagen, at og hendes 5-årige datter boede i det omhandlede sommerhus, som kommunen havde stillet til rådighed for dem, og at FOU 1 havde opholdt sig i sommerhuset fra nogle dage forud for hændelsesforløbet natten mellem den 21. og 22. januar 2000.

Højesterets bemærkninger

Af de grunde, der er anført af byretten, stadfæster Højesteret byrettens dom.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsret og Højesteret.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 11. november 2003.

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

DOM

Afsagt den 15. januar 2003 af Østre Landsrets 17. afdeling
(landsdommerne Erik Kjærgaard, Hedegaard Madsen og Ulla In-
gerslev (kst.) med domsmænd).

17. afd. a.s. nr. S-1131-01:

Anklagemyndigheden

mod

erstatningssøgende

1) E1

(cpr.nr.)

(advokat Klaus Ewald, e.o.)

2) E2

(cpr.nr.)

(advokat Erik Bo Rasmussen, e.o.)

Odense Rets 7. afdelings dom af 5. marts 2001 (sag nr. SS
7.02887/00) er anket af anklagemyndigheden med påstand om
frifindelse.

De beskikkede advokater har påstået stadfæstelse.

Efter en samlet vurdering af de erstatningssøgendes adfærd
finder landsretten, at de har udvist en sådan grad af ufor-

sigtighed og derved selv har givet anledning til frihedsberøvelsen, at deres krav på erstatning skal bortfalde, jf. retsplejelovens § 1018a, stk. 3.

T h i k e n d e s f o r r e t :

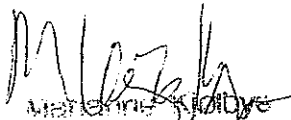
Anklagemyndighedens frifindelsespåstand tages til følge.

De erstatningssøgende skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den 17 JAN. 2003

P.j.v.

Marianne Kjølbye
Kontorfuldmægtig

UDSKRIFT AF DOMBOGEN

FOR

RET TEN I ODENSE

Den 5. marts 2001 afsagde Retten i Odense, 7. afdeling, i

SS 7.02887/00

1. E1

cpr. nr.

2. E2

cpr. nr.

mod

anklagemyndigheden

sålydende

D O M

Under denne sag, der er behandlet under medvirken af domsmænd, har

E1

p.t.

og

E2

rejst krav om erstatning i anledning af frihedsberøvelse under en straffesag, hvorunder de er blevet frifundet for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, og § 123.

Ved anklageskrift af 8. marts 2000 rejste anklamyndigheden tiltale mod de erstatningssøgende til straf for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, og § 123, og **E2** blev tillige tiltalt til straf for overtrædelse af straffelovens § 121, alt i anledning af forhold begået den 22. januar 2000.

Ved Odense Rets dom af 22. marts 2000 blev de erstatningssøgende frifundet for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, og § 123, men **E2** blev, i overensstemmelse med sin tilståelse, fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 121 og idømt fængsel i 30 dage. Under sagen var de blevet anholdt den 22. januar 2000 og varetægtsfængslet frem til domsafsigelsen den 22. marts 2000.

E1 har over for anklagemyndigheden fremsat følgende krav:

1. frihedsberøvelse, første døgn:	4.200 kr.
2. varetægtsfængsling 23. januar-22. marts 2000
i alt 59 døgn a 550 kr.:	32.450 kr.
3. dagpengetab, netto:	<u>16.864 kr.</u>
i alt	<u>53.514 kr.</u>

Det bemærkes, at beløbet i statsadvokatens skrivelse af 8. juni 2000 er anført som 52.514 kr.

E2 har fremsat følgende krav:

1. frihedsberøvelse, første døgn:	4.200 kr.
2. varetægtsfængsling i 30 døgn (efter fradrag
af 30 døgn, idet erstatningssøgende ved dommen
blev idømt fængsel i 30 dage) a 550 kr.:	<u>16.500 kr.</u>
i alt	<u>20.700 kr.</u>

Anklagemyndigheden har afvist kravene og efter anmodning indbragt sagen for retten i medfør af retsplejelovens § 1018

f, stk. 1, med påstand om, at kravene ikke imødekommes.

De erstatningssøgende har nedlagt påstand om, at kravene forrentes med procesrente fra sagens indbringelse for retten.

Anklagemyndigheden har gjort gældende, at de erstatningssøgende selv har givet anledning til foranstaltningerne, hvorfor erstatning bør nægtes eller subsidiært nedsættes efter retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

Parterne er enige om opgørelsen af kravene.

De erstatningssøgende har afgivet en kort forklaring under domsforhandlingen.

Rettens bemærkninger.

Anklagemyndigheden har ikke gjort gældende, at de erstatningssøgende har afgivet skiftende forklaringer og af den grund givet anledning til anholdelse og varetægtsfængsling.

Ved rettens stillingtagen til anklagemyndighedens begæring om varetægtsfængsling var det i første række den af forurettede

Fov 1 til politirapport afgivne forklaring, der begrundede mistanken om et ensidigt, planlagt overfald af grov karakter på Fov 1 og navnlig E2'5 tidligere straffe sandsynliggjorde mistankens rigtighed. Bevisførelsen under domsforhandlingen førte imidlertid til, at der ikke var grundlag for domfældelse efter anklageskriftet.

Uanset at de erstatningssøgende nok har udvist nogen ufor-sigtighed, da de reagerede på nogle telefonbeskeder ved at opsøge Fov 1 findes de dog ikke herved eller ved at forsøge at undløbe fra politiet at have givet anledning til frihedsberøvelse. Der er derfor ikke tilstrækkeligt grundlag for at nægte dem eller nedsætte den erstatning, som de er berettiget til efter retsplejelovens § 1018 a, stk. 1.

De erstatningssøgendes krav tages herefter til følge med rente som nedenfor bestemt.

THI KENDES FOR RET :

Statskassen skal til *E1* betale 53.514 kr.
med procesrente fra den 22. september 2000 og til *E2*
betale 20.700 kr. med procesrente fra den 20.
november 2000, alt til betaling sker.

Statskassen betaler sagens omkostninger.

B. M. Mersing

/sa

**Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Odense, 7. afdeling, den 14. marts 2001.**

Susanne Andersen
Susanne Andersen
oass.